

særlig Anledning hver Gang. Hvad jeg har villet betone, var altsaa kun, at det er første Gang, et almindeligt Svar gives, uden noget særligt Indhold.

For øvrigt maa jeg føje til, at det har selvfølgelig aldrig været min Hensigt at ville bestride Landstingets Ret til at give Svar paa Trontalen. Det fremgaar af hele min Færd den nævnte Dag og forud, og det fremgaar navnlig af, at jeg i min Tale den nævnte Dag tilføjede, at det var en Selvfølge, at naar Hans Majestæt henvendte sig til hele Rigsdagen, kan man ikke have noget at indvende imod, at Landstinget svarer paa en saadan Henvendelse lige saavel som Folketinget. Det sagde jeg udtrykkelig i mit Foredrag den Dag, vi havde Sagen til Behandling. Endvidere ved jeg, at det er adskillige ærede Medlemmer i denne Sal bekendt, at jeg var villig til at gaa med som Forslagsstiller til dette Forslag til Beslutning, naar man havde villet forandre den sidste Sætning, hvad jeg ogsaa omtalte forleden Dag, og hvad jeg ikke skal komme ind paa her at gentage.

Jeg har ønsket at gøre denne Retelse her i selve Salen, fordi jeg ikke er tjent med at staa som den, der har benægtet en absolut Kendsgerning, og fordi jeg betragter det som en given Sag, at naar Hans Majestæt Kongen henvender sig til hele Rigsdagen, til begge Ting, have ogsaa begge Ting Ret til at svare paa en saadan Henvendelse.

Formanden: Der skal selvfølgelig ikke nu optages en Debat om den Sag, og jeg skal for mit Vedkommende indskrænke mig til at udtale, at jeg paaskønner den nu gjorte Berigtigelse, og det saa meget mere, som Tingets ærede Medlemmer vilde vide, at jeg selv netop har været virksom for, at ogsaa vi fra Landstingets Side ved denne Lejlighed skulde besvare den fremkomne Trontale.

Det har interesseret mig i denne Anledning at se Forhandlingerne paa den allerførste Rigsdag, i 1850, hvor Svar paa Trontalen indgaves fra begge Ting, og hvor man i begge Ting og fra begge Formænds Side netop lagde Vægt paa, at dette skete samtidig ved Henvendelse til Hans Majestæt Kongen.

Dermed er altsaa denne Forhandling sluttet, og vi gaa nu over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Hjælpekasser.

Formanden: Fra de forskellige Sider i Salen foreslaas følgende Medlemmer *Ejsing, J. L. Hansen, Johnsen, Lewinsky Moltke-Bregentved, H. J. Nielsen, Pagh Holger Petersen, Piper, Rasmussen-Krøjer og Sonne.* Hvis ingen Bemærkning herimod fremkommer, anser jeg disse fovalgte. (Ophold.) De ere saaledes valgte

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indplantning af Fiskeyngel.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3129—30.)

Sagen sattes under Forhandling.

Johnsen: Den Sag, som dette Lovforslag angaar, var i forrige Samling Genstand for en udførlig Forhandling her i Tinget, ligesom den ogsaa blev undergiven Udvalgsbehandling, og Lovforslaget blev derefter enstemmig vedtaget. Jeg antager derfor ikke, der er Grund til at genoptage Forhandlingen om Sagen fra i Foraaret. Jeg haaber, at Lovforslaget maa gaa hurtigt igennem dette Ting, for at Folketinget kan faa tilstrækkelig Tid til at behandle det til Ende, hvad man ikke mente at have i forrige Samling. — Det er nu snart 8 Aar siden, et lignende Forslag blev vedtaget her i Tinget. Der er siden den Tid gaaet betydelige Værdier tabte, navnlig for Limfjordsfiskerne, og det forekommer mig, at det ikke vilde være rigtigt eller ret forsvareligt nu at vente længere med Gennemførelsen af den her foreslaaede Foranstaltning. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til hurtigst mulig Fremme.